

ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ > Είναι δυνατόν να αφεθούν στη μοίρα τους κάποιες εκατοντάδες οικογένειες, μετά από μια περίοδο όπου πρακτικά καμία πολιτική ένταξης δεν υλοποιήθηκε;

Είναι δυνατόν να αφεθούν στη μοίρα τους κάποιες εκατοντάδες οικογένειες, μετά από μια περίοδο όπου πρακτικά καμία πολιτική ένταξης δεν υλοποιήθηκε;

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ + ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Μαρ 18, 2019

Φωτογραφία αρχείου: Ορέστης Σεφέρογλου από [VICE](#)

Το VICE Greece δίνει βήμα σε επιλεγμένες ανθρωπιστικές οργανώσεις και οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τη δημιουργία της νέας στήλης «Ρισπέκτ», στην οποία κάθε Δευτέρα θα δημοσιεύονται προσωπικές ιστορίες, άρθρα άποψης, φωτογραφίες, ρεπορτάζ ή άλλες υποθέσεις που ενδιαφέρουν την ελληνική κοινωνία. Στόχος μας είναι να ενημερώσουμε το κοινό και να ανοίξουμε διάλογο για ζητήματα, με τα οποία καταπιάνονται οι συγκεκριμένες οργανώσεις και αξίζουν την προσοχή όλων.

Το συγκεκριμένο άρθρο το υπογράφει ο Βασίλης Παπαστεργίου, δικηγόρος και Αντιπροέδρος της [Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου](#).

Οι γειτονιές μας έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια πιο «πολύχρωμες». Δίπλα στους Έλληνες και τις Ελληνίδες, τους παλιούς μετανάστες και τις μετανάστριες, έχουν προστεθεί οι προσφυγικές οικογένειες. Διακριτές λόγω εμφάνισης, γλώσσας, συχνά πολυπληθείς και με πολλά παιδιά, γειμίζουν διαμερίσματα που μέχρι πρόσφατα ήταν άδεια. Τα παιδιά πάνε σχολείο, οι μεγάλοι ψάχνουν να βρουν δουλειά, ψάχνουν τα «πατήματά» τους στην πόλη.

Είναι εκατοντάδες οι προσφυγικές οικογένειες που τα τελευταία χρόνια έχουν στεγαστεί σε διαμερίσματα μέσα στον ιστό της πόλης αξιοποιώντας το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ, το οποίο αποτελεί σύμπραξη της Υπατης Αρμοστικής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες με Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις.

Η στέγαση προσφύγων μέσα στις πόλεις είναι μια πολύ σημαντική διαδικασία, καθώς μειώνει την απομόνωση αυτών των ανθρώπων, συμβάλλει στην αποδόμηση των αρνητικών στερεοτύπων, δημιουργεί πραγματικούς δεσμούς, εξοικειώνει τους ντόπιους με τους νεοφερμένους και την ετερότητα.

Εδώ και κάποιες μέρες, υπάρχει ανησυχία και αναστάτωση στον προσφυγικό πληθυσμό. Με βάση ενημέρωση και οδηγίες που έχει δώσει το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής προς την Ύπατη Αρμοστεία και τους υπόλοιπους εταίρους του προγράμματος ESTIA, οι πρόσφυγες που έχουν αναγνωρισθεί πριν την 31-7-2017, οφείλουν να εγκαταλείψουν τα διαμερίσματά τους άμεσα, την 31 Μαρτίου 2019. Θα ακολουθήσουν άλλες κατηγορίες προσφύγων, ανάλογα με τον χρόνο της έκδοσης της απόφασης αναγνώρισής τους ως προσφύγων.

Να βγουν από τα διαμερίσματα, για να πάνε που;

Δυστυχώς σε αυτό το ερώτημα, το υπουργείο δεν φαίνεται να δίνει ικανοποιητική απάντηση.

Το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, που πρόσφατα έδωσε στη δημοσιότητα και υπέβαλε σε διαβούλευση την Εθνική Στρατηγική για την Ένταξη των Μεταναστών και των Προσφύγων, αδυνατεί να απαντήσει στο ερώτημα, πώς συμβιβάζεται η ένταξη με μια εξαναγκασμένη έξωση χωρίς εναλλακτικές;

Τα επιχειρήματα του υπουργείου δεν είναι κατ' αρχάς απολύτως αμελητέα. Ο προσφυγικός πληθυσμός μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, οφείλει να μεριμνήσει για τη στέγασή του και την επιβίωσή του χωρίς να παραμένει προσδεμένο σε μια επιδοματική σχέση εξάρτησης από το κράτος και τις ΜΚΟ. Ο αντίλογος, όμως, είναι μάλλον πιο πειστικός. Είναι δυνατόν να αφεθούν στη μοίρα τους κάποιες εκατοντάδες οικογένειες μετά από μια περίοδο όπου πρακτικά καμία πολιτική ένταξης δεν υλοποιήθηκε; Με ποια εφόδια (γλωσσικά, εργασιακά, εισοδηματικά) θα αντιμετωπίσουν οι άνθρωποι αυτοί την -κατά τα άλλα- αναγκαία «αυτονόμησή» τους;

Είναι προφανές ότι μια πολιτική εξόδου των προσφύγων από την παρούσα προστατευτική συνθήκη, προϋποθέτει όχι μόνο να εξαγγελθούν, αλλά και να υλοποιηθούν συγκεκριμένες πολιτικές ένταξης. Πολιτικές για την εκπαίδευση, την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, την εργασία, τη δημιουργία πραγματικών δεσμών με την κοινότητα.

Αλλά και μια πολιτική για τη στέγη. Το υπουργείο δηλώνει ότι οι επωφελούμενοι του προγράμματος ESTIA θα βρουν σύντομα καταφύγιο σε ένα νέο πρόγραμμα, το HELIOS.

Αυτό είναι σίγουρα θετικό και ευκαίριο. Ωστόσο, με βάση τις εξαγγελίες, οι πρώτοι πρόσφυγες θα πρέπει να εγκαταλείψουν τα διαμερίσματα στις 31-3-2019. Πού θα στεγαστούν, όμως; Πώς θα ζήσουν;

Ας προσγειωθούμε λοιπόν από τις γενικότητες της Εθνικής Στρατηγικής για την Ένταξη, στις πραγματικές και απτές ανάγκες ένταξης των συγκεκριμένων ανθρώπων. Και ας σκεφτεί η οργανωμένη πολιτεία, αλλά και η υπόλοιπη κοινωνία, τα ηθικά της καθήκοντα απέναντι στους πρόσφυγες.

Τρία χρόνια μετά την Κοινή Δήλωση ΕΕ – Τουρκίας που διαμόρφωσε μια νέα πραγματικότητα στο προσφυγικό και δημιούργησε μια πολύ δύσκολη κατάσταση στα νησιά του Αιγαίου, το ζήτημα παραμένει ανοιχτό. Θα μπορέσει η Ελληνική Πολιτεία να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της προσφυγικής κρίσης δημιουργώντας -στον παρόντα χρόνο- τους όρους μιας πραγματικής ένταξης ή θα ανεχτεί την ύπαρξη ενός πληθυσμού κάποιων δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων σε ένα μόνιμο κοινωνικό περιθώριο; Για τους προοδευτικούς και δημοκρατικούς ανθρώπους, δεν θα έπρεπε να υπάρχει καν δίλημμα.

Πηγή:<https://www.vice.com>

